

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 22. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — Vienotais raksturs — Sajaukšanas iespējas konstatēšana tikai vienā Savienības daļā — Minētās regulas 102. pantā paredzētā aizlieguma teritoriālā piemērojama

Lieta C-223/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 12. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 18. maijā, tiesvedībā

combit Software GmbH

pret

Commit Business Solutions Ltd .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*]

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 3. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *combit Software GmbH* vārdā – *J. Vogtmeier, Rechtsanwältin*,
- *Commit Business Solutions Ltd* vārdā – *C. Thomas, Rechtsanwalt*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *J. Samnadda* un *T. Scharf*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 25. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *combit Software GmbH* un *Commit Business Solutions Ltd* par tiesvedību, lai šai pēdējai aizliegtu izmantot vārdisku apzīmējumu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulā Nr. 207/2009 kopš 2016. gada 23. marta ir izdarīti grozījumi ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) 2015/2424, ar ko groza Regulu Nr. 207/2009 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.). Ņemot vērā pamatlietas faktu norises laiku, šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu tomēr ir jāizskata atbilstoši Regulai Nr. 207/2009, kāda tā bija spēkā pirms šiem grozījumiem (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 207/2009”).

- 4 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 preambulas 3. apsvērumu:

“Lai turpinātu īstenot [...] [Eiropas] Savienības mērķus, būtu nepieciešams paredzēt [...] noteikumus par preču zīmēm, lai uzņēmumi varētu ar vienotu procedūru iegūt Eiropas Savienības preču zīmes, kam ir piešķirta vienāda aizsardzība un kas ir spēkā visā Savienības teritorijā. Šādi noteiktais Eiropas Savienības preču zīmes vienotības princips būtu jāpiemēro, ja vien šajā regulā nav minēts citādi.”

- 5 Šīs regulas 1. panta 2. punktā ir noteikts:

“Eiropas Savienības preču zīme ir vienota. Tai ir vienāds spēks visā Savienībā; to neregistrē, nenodod un neatdod, tā nevar būt tāda lēmuma priekšmets, kas atceļ īpašnieka tiesības vai paziņo tās par spēkā neesošām, un tās izmantošanu nevar aizliegt, ja tas neattiecas uz visu Savienību. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, piemēro šo principu.”

- 6 Saskaņā ar minētās regulas 8. panta 1. punktu:

“Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē:

[..]

- b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi.”

- 7 Šīs pašas regulas, tās redakcijā, kas bija piemērojama pamatlietas faktu norises laikā, 9. panta 1. punktā ir noteikts:

“[Eiropas Savienības] reģistrētā preču zīme piešķir īpašniekam šajā ziņā ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešajām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot:

[..]

- b) jebkuru apzīmējumu, ja tā identitātes vai līdzības [Eiropas Savienības] preču zīmei un preču vai pakalpojumu, uz ko attiecas [Eiropas Savienības] preču zīme, identitātes vai līdzības dēļ pastāv varbūtība maldināt sabiedrību, kas ietver asociācijas iespēju starp apzīmējumu un preču zīmi;

[..].”

- 8 Regulas Nr. 207/2009 95. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis nosaka savā teritorijā cik iespējams ierobežotu skaitu valsts pirmās un otrās instances tiesu un tribunālu, turpmāk “Kopienas preču zīmju tiesas”, kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu.”

- 9 Saskaņā ar šīs regulas 96. pantu:

“Eiropas Savienības preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

- a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Savienības preču zīmēm;

[..].”

- 10 Šīs regulas 97. pantā noteikts:

“1. [..] lietas izskatīšanas procesus attiecībā uz 96. pantā minētajām prasībām ceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja atbildētājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

2. Ja atbildētājam nav ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne uzņēmuma nevienā dalībvalstī, lietas izskatīšanas procesu uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja prasītājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

[..].”

- 11 Regulas Nr. 207/2009 98. panta 1. punktā ir noteikts:

“Eiropas Savienības preču zīmju tiesai, kuras piekritība pamatojas uz 97. panta 1. līdz 4. punktu, ir piekritība attiecībā uz:

- a) pārkāpumiem, kas izdarīti vai draudējuši notikt jebkuras dalībvalsts teritorijā;

[..].”

- 12 Šīs regulas 102. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pārkāpis vai draudējis pārkāpt ES preču zīmi, ja vien nepastāv īpaši iemesli pretējai rīcībai, tā izdod rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt darbības, kas pārkāpj vai varētu pārkāpt ES preču zīmi. Tā arī veic pasākumus saskaņā ar savas valsts likumiem, kas nodrošina pakļaušanos šim aizliegumam.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 13 Saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātā sabiedrība *combit Software GmbH* ir Vācijas un Eiropas Savienības vārdisku preču zīmju “combit” īpašiece attiecībā uz precēm un pakalpojumiem informācijas tehnoloģiju jomā. Šīs sabiedrības darbības tostarp izpaužas kā lietojumprogrammu izstrāde un tirdzniecība.

- 14 *Commit Business Solutions* ir saskaņā ar Izraēlas tiesībām dibināta sabiedrība, kas, izmantojot savu interneta vietni www.commitcrm.com, vairākās valstīs pārdod lietojumprogrammas ar vārdisku apzīmējumu “Commit”. Pamatlietas faktu norises laikā tās tirdzniecības piedāvājumus šajā vietnē varēja izlasīt vācu valodā un lietojumprogrammas pēc to iegādes varēja tikt piegādātas Vācijā.
- 15 Kā preču zīmju “combit” īpašniece *combit Software* saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 97. panta 2. punktu cēla prasību *Landgericht Düsseldorf* (Diseldorfas apgabaltiesa, Vācija) pret *Commit Business Solutions*. Galvenokārt tā prasīja, atsaukdams uz tai piederošo Eiropas Savienības preču zīmi, lai *Commit Business Solutions* tiktu piespriests pārtraukt Savienībā izmantot vārdisko apzīmējumu “Commit” attiecībā uz tās pārdotajām lietojumprogrammām. Pakārtoti tā prasīja, atsaukdams uz tai piederošo Vācijas preču zīmi, lai šai pašai sabiedrībai tiktu piespriests pārtraukt šī vārdiskā apzīmējuma izmantošanu Vācijā.
- 16 *Landgericht Düsseldorf* (Diseldorfas apgabaltiesa) noraidīja galvenokārt izvirzīto *combit Software* prasījumu, turpretī tā apmierināja tās pakārtoti izvirzīto prasījumu.
- 17 Uzskatīdama, ka *Landgericht Düsseldorf* (Diseldorfas apgabaltiesa) esot bijis jāpiespriež *Commit Business Solutions* vārdiskā apzīmējuma “Commit” izmantošanas pārtraukšana visā Savienībā, *combit Software* iesniedza apelācijas sūdzību *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija).
- 18 Šī pēdējā tiesa uzskata, ka vārdiskā apzīmējuma “Commit” izmantošana, kā to veic *Commit Business Solutions*, vāciski runājošam vidusmēra patērētājam rada sajaukšanas iespēju ar preču zīmi “combit”.
- 19 Turpretī neesot sajaukšanas iespējas angļiski runājošam vidusmēra patērētājam. Šādam patērētājam esot viegli saprotama konceptuālā atšķirība starp angļu valodas darbības vārdu *to commit*, no vienas puses, un jēdzienu *combit*, no otras puses, jo šo pēdējo veido burti “com” ar nozīmi *computer* un burti “bit” ar nozīmi *binary digit*. Fonētisko līdzību starp “Commit” un “combit” angļiski runājoša vidusmēra patērētāja prātā neitralizējot šī konceptuālā atšķirība.
- 20 Šī pati tiesa secina, ka pastāv sajaukšanas iespēja vāciski runājošās dalībvalstīs un ka šāda iespēja nepastāv angļiski runājošās dalībvalstīs.
- 21 Tai rodas jautājums par to, kādā veidā šādā situācijā ir jāpiemēro Eiropas Savienības preču zīmes vienotības princips, kas ir minēts Regulas Nr. 207/2009 1. panta 2. punktā, tostarp saistībā ar novērtējumu par sajaukšanas iespēju un šīs regulas 102. panta 1. punktā minēto aizlieguma rīkojumu.
- 22 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Kādas sekas uz Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes sajaukšanas iespējas novērtējumu starp Eiropas Savienības vārdisku preču zīmi un apzīmējumu, par kuru tiek apgalvots, ka ar to pārkāpj minēto preču zīmi, rada tas, ka, raugoties no vidusmēra patērētāja viedokļa daļā dalībvalstu, preču zīmes fonētisko līdzību ar apzīmējumu neitralizē atšķirīga konceptuāla nozīme, taču tas tā nav citu dalībvalstu vidusmēra patērētāja skatījumā:

- a) Vai sajaukšanas iespējas novērtēšanai noteicošais ir vidusmēra patērētāja viedoklis pirmajās dalībvalstīs vai vidusmēra patērētāja viedoklis otrajās dalībvalstīs, vai arī visu dalībvalstu vidusmēra patērētāja viedoklis?
- b) Vai Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpums ir jāapstiprina vai jānoliedz attiecībā uz visu Savienības teritoriju, ja sajaukšanas iespēja pastāv tikai vienā tās daļā, vai tomēr [nošķiršana ir jāveic] starp atsevišķām dalībvalstīm?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 207/2009 1. panta 2. punkts, 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 102. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē, ka ar apzīmējuma izmantošanu tiek radīta sajaukšanas iespēja ar Eiropas Savienības preču zīmi vienā Savienības teritorijas daļā, vienlaikus neradot šādu risku pārējā šīs teritorijas daļā, šai tiesai ir jāsecina, ka ir izdarīts ar šo preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpums un jāizdod rīkojums par minētās izmantošanas pārtraukšanu attiecībā uz visu Savienības teritoriju.
- 24 Šajā ziņā iesākumā ir jānorāda, ka tādā lietā kā pamatlietā, kurā tiesa, kurā lieta atrodas izskatīšanā, lemj kā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa par prasību, kas ir celta atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 97. panta 1.–4. punktam, šai tiesai saskaņā ar šīs regulas 98. panta 1. punktu ir piekritība izskatīt pārkāpumus, kas izdarīti vai par kuriem pastāvēja draudi, ka tos var izdarīt, jebkuras dalībvalsts teritorijā.
- 25 Tiklīdz kā šajā lietā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa, kurā ir iesniegta lieta, īstnodama šo savu piekritību, konstatē, ka ar apzīmējuma izmantošanu tiek radīta sajaukšanas iespēja ar Eiropas Savienības preču zīmi vienā Savienības teritorijas daļā, vienlaikus neradot šādu risku pārējā šīs teritorijas daļā, šī tiesa nevar secināt, ka nepastāv ar šo preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpums. Tai, tieši otrādi, ir jākonstatē, ka pastāv minētās preču zīmes izcelsmes norādes funkcijas aizskārums un ka līdz ar to ir izdarīts ar to piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpums.
- 26 Šajā kontekstā Tiesa lietā par Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka tiesībām iesniegt iebildumus saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu pret līdzīgas Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kuras dēļ rastos sajaukšanas iespēja, jau ir lēmusi ka šāds iebildums ir jāapmierina, tiklīdz sajaukšanas iespējas pastāvēšana ir pierādīta vienā Savienības daļā, šī daļa, piemēram, var būt vienas dalībvalsts teritorija (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 18. septembris, *Armacell/ITSB*, C-514/06 P, nav publicēts, EU:C:2008:511, 56. un 57. punkts, kā arī rīkojumu, 2010. gada 16. septembris, *Dominio de la Vega/ITSB*, C-459/09 P, nav publicēts, EU:C:2010:533, 30. un 31. punkts).
- 27 Analogisks risinājums ir piemērojams lietās par Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka tiesībām likt aizliegt tāda apzīmējuma izmantošanu, ar ko tiek radīta sajaukšanas iespēja. Ar Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks tiek aizsargāts pret jebkuru izmantošanu, kas apdraud vai var apdraudēt šīs preču zīmes izcelsmes norādes funkciju (attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 24. lpp.), 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kura teksts atbilst Regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktam, skat. spriedumu, 2016. gada 3. marts, *Daimler*, C-179/15, EU:C:2016:134, 27. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to šādam īpašniekam ir tiesības aizliegt šādu izmantošanu, pat ja ar to tiek radīts minētās funkcijas aizskārums tikai vienā Savienības daļā.
- 28 No iepriekš izklāstītajiem elementiem izriet, ka sajaukšanas iespēja vāciski runājošajā Savienības daļā, kā to šajā lietā ir konstatējusi iesniedzējtiesa, liek Eiropas Savienības preču zīmju tiesai, kurā lieta ir iesniegta izskatīšanā, izdarīt secinājumu, ka pastāv ar attiecīgo preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpums.
- 29 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 102. panta 1. punktu tiesai, kas ir veikusi šādu konstatējumu, ir jāizdod rīkojums, ar ko aizliedz pārkāpuma darbības vai pārkāpuma draudus. Lai arī ir tiesa, ka saskaņā ar šo normu “īpaši iemesli” ļauj attaisnot šāda rīkojuma neizdošanu, šī atkāpe, kā Tiesa to jau ir lēmusi, ir šauri interpretējama un tā attiecas tikai uz noteiktiem īpašiem gadījumiem, uz ko neattiecas pamatlīta (šajā ziņā skat. spriedumus, 2006. gada 14. decembris, *Nokia*, C-316/05, EU:C:2006:789, 30. punkts, un 2016. gada 22. jūnijs, *Nikolajeva*, C-280/15, EU:C:2016:467, 33. punkts).

- 30 Lai garantētu Eiropas Savienības preču zīmju vienādu aizsardzību visā Savienības teritorijā, aizliegumam turpināt pārkāpumu vai pārkāpuma draudus principā ir jāaptver visa Savienības teritorija (attiecībā uz Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas ir atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 207/2009, skat. spriedumu, 2011. gada 12. aprīlis, *DHL Express France*, C-235/09, EU:C:2011:238, 39.–44. punkts).
- 31 Tomēr, kā izriet no 2011. gada 12. aprīļa sprieduma *DHL Express France* (C-235/09, EU:C:2011:238) 48. punkta, gadījumā, ja kā pamatlietā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē, ka attiecīgā līdzīgā apzīmējuma izmantošana precēm, kas ir identiskas ar tām, attiecībā uz kurām ir reģistrēta attiecīgā Eiropas Savienības preču zīme, nerada, tostarp ar valodu saistītu apsvērumu dēļ, nekādu sajaukšanas iespēju noteiktā Savienības daļā un tātad nevar apdraudēt šīs preču zīmes izcelsmes norādes funkciju, šai tiesai ir jāierobežo minētā aizlieguma teritoriālā piemērojāmība.
- 32 Ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa uz to pierādījumu pamata, kurus principā tajā ir jāiesniedz atbildētājam, secina, ka sajaukšanas iespēja nepastāv daļā no Savienības, tad likumīgā tirdzniecība, kāda izriet no attiecīgā apzīmējuma izmantošanas šajā Savienības daļā, nevar tikt aizliegta. Kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 25.–27. punktā, šāds aizliegums pārsniegtu ekskluzīvās tiesības, kādas ir piešķirtas ar Eiropas Savienības preču zīmi, ciktāl šīs tiesības minētās preču zīmes īpašniekam ļauj tikai aizsargāt sevišķas intereses, proti, nodrošināt, ka minētā preču zīme var pildīt savas funkcijas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 12. aprīlis, *DHL Express France*, C-235/09, EU:C:2011:238, 46. un 47. punkts).
- 33 Sajaukšanas iespējas neesamības konstatēšana vienā Savienības daļā saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru var pamatoties vienīgi uz visu attiecīgās lietas apstākļu izvērtējumu. Šajā vērtējumā ir jāietver konfliktējošo apzīmējumu vizuāls, fonētisks vai konceptuāls salīdzinājums, it īpaši ņemot vērā to atšķirošos un dominējošos elementus (spriedums, 2015. gada 25. jūnijs, *Loufī Management Propriété intellectuelle*, C-147/14, EU:C:2015:420, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Turklāt ir svarīgi, lai to Savienības daļu, attiecībā uz kuru attiecīgā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē pārkāpuma vai pārkāpuma draudu neesamību preču zīmes funkcijām, šī tiesa precīzi identificētu tā, lai no rikojuma, kas izdots saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 102. pantu, nepārprotami izrietētu, uz kuru Savienības teritorijas daļu neattiecas attiecīgā apzīmējuma izmantošanas aizliegums. Tiklīdz kā šajā lietā šī tiesa nolemj izslēgt no izmantošanas aizlieguma atsevišķas Savienības valodu zonas, piemēram, tās, kuras apzīmē ar jēdzienu “angliski runājošās”, tai ir izsmeļoši jāprecizē, kādas zonas tā apzīmē ar šo jēdzienu.
- 35 Tāda interpretācija, atbilstoši kurai sajaukšanas iespēju ar Eiropas Savienības preču zīmi radoša apzīmējuma aizliegums ir piemērojams visā Savienības teritorijā, izņemot to šīs teritorijas daļu, attiecībā uz kuru ir konstatēta šādas iespējas neiespējamība, neapdraud Regulas Nr. 207/2009 1. pantā 2. punktā paredzēto Eiropas Savienības preču zīmes vienotību, ja tiek saglabātas tās īpašnieka tiesības aizliegt jebkādu izmantošanu, kas var aizskart šīs preču zīmes funkciju pildīšanu.
- 36 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 207/2009 1. panta 2. punkts, 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 102. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē, ka ar apzīmējuma izmantošanu tiek radīta sajaukšanas iespēja ar Eiropas Savienības preču zīmi vienā Savienības teritorijas daļā, vienlaikus neradot šādu iespēju pārējā šīs teritorijas daļā, šai tiesai ir jāsecina, ka ir izdarīts ar šo preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpums, un jāizdod rīkojums par minētās izmantošanas pārtraukšanu attiecībā uz visu Savienības teritoriju, izņemot attiecībā uz to tās daļu, saistībā ar kuru ir konstatēta sajaukšanas iespējas neesamība.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi 1. panta 2. punkts, 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 102. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē, ka ar apzīmējuma izmantošanu tiek radīta sajaukšanas iespēja ar Eiropas Savienības preču zīmi vienā Eiropas Savienības teritorijas daļā, vienlaikus neradot šādu iespēju pārējā šīs teritorijas daļā, šai tiesai ir jāsecina, ka ir izdarīts ar šo preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpums, un jāizdod rīkojums par minētās izmantošanas pārtraukšanu attiecībā uz visu Eiropas Savienības teritoriju, izņemot attiecībā uz to tās daļu, saistībā ar kuru ir konstatēta sajaukšanas iespējas neesamība.

[Paraksti]